

den Time efter Solnedgang, der nu fastsættes som sidste Frist for Udøvelse af Jagt. Det er i hvert Fald her paa Sjælland mange Steder saaledes, at mangen mindre Mand, som man maaske kan udtrykke det, nu er afskaaret fra en Biindtægt, som det var rimeligt stadig at give ham Adgang til. Imidlertid skal jeg ikke opholde mig videre derved, jeg vil nødig have, at mine Udtalelser skulde give mig et saadant Skær, at man kunde udlægge mig, saaledes som man gør i visse Jagtforeningskredse, som Krybskytternes Forsvarer og Talsmand; men jeg mener, at man paa dette Punkt maa kunne faa gennemført Bestemmelser, som i højere Grad gør Ret og Skel end den nuværende Lovs.

Det kan ikke skjules, at mange af Fredningsbestemmelserne præges af, at det er Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, Ornithologisk Forening og Dansk Jagtforening, der her har haft Hovedindflydelsen. Jeg skal ikke rette nogen særlig Bebrejdelse mod den højtærede Landbrugsminister, for han har jo modtaget Udkastet i Arv fra en Kommission, men allerede da vi havde Sagen til Behandling for Aar tilbage, udtalte jeg en Formening om, at man burde se disse Indstillinger fra Kommissionen noget efter i Enkeltheder. I hvert Fald vil jeg nu gerne henstille — jeg er blevet opfordret til det fra sagkyndig Side — at man bl. a. ikke freder Ederfuglen. Hele Sommerhalvaaret findes den i Mængde i vore Farvande, og det er kun rent undtagelsesvis, at den ruger her. Fra sagkyndig Side mener man, at den absolut ikke bør fredes. Mangen ubemidlet eller fattig Fisker faar sig en god og billig Steg hele Sommeren igennem, naar han kan faa Adgang til at skyde denne Fugl. Endvidere skal jeg nævne, at Fiskerne vil kunne have en indbringende Jagt paa Vinterænderne — jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister forstaar, hvad jeg mener med denne Betegnelse —, naar de ikke er fredet fra 1. Februar, da de netop fra dette Tidspunkt findes her i vældige Mængder; fra sagkyndig Side mener man, at heller ikke disse bør være fredet, og man vil ikke gøre noget forkert overfor den danske Fauna, selv om man imødekommer Fiskerne — og det er navnlig dem, som har Interesse i denne Jagt — paa dette Punkt.

Hvad Jagttegnet angaar, har jeg paa mit Partis Vegne gentagne Gange udtalt mig imod hele denne Ordning, og det er givet, at jeg gerne vil forhandle sammen med Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen, for at komme bort fra dette Jagttegn. Det var en efter

min Mening ganske urimelig Ordning, der gennemførtes i Fjor, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen nogen Sinde har syntes om den; naar det ærede Medlem derfor tilsiger Forhandling om dette Spørgsmaal, kan det eventuelt komme til at betyde, at vi naar til en Forstaaelse i saa Henseende. Jeg skal nævne et Eksempel: Jeg modtog sidste Efteraar fra en Kreds af sjællandske Smaagaardmænd og Husmænd i Toxværd Sogn en Henvendelse, jeg skulde forebringe for den højtærede Landbrugsminister, om de dog ikke paa deres personlige Jagttegn kunde have Lov til at holde den Dags Jagtfest, som de plejede. De var vant til at danne en saakaldt Jagtforening og kom sammen og jagtede paa hinandens Marker; de mente, at det dog var ganske hen i Vejret at forlange, at de hver for sig for den ene Dag at drive Jagt paa hinandens Marker skulde betale 20 Kr. Jeg forelagde Sagen for Landbrugsministeren, der stillede sig velvilligt, men der var indkommet mange andre lignende Henvendelser, og Ministeren mente sig ikke berettiget til at fritage de paagældende for at løse Jagttegn. Jeg tror dog, man vil indrømme, at det er urimeligt at gennemføre en saadan Bestemmelse, hvorved man skaber en berettiget Uvillie, som Lovgivningsmagten ikke kan være tjent med.

Ogsaa Fiskerne har protesteret imod den vedtagne Ordning, og jeg tvivler meget om, at de vil føle sig tilfredsstillet ved det, som den højtærede Landbrugsminister nu foreslaar, nemlig at Prisen for Tegn til Jagt paa Søen sættes ned fra 20 til 10 Kr. Og hvad angaar det fjerde Spørgsmaal, jeg nævnte, Kystjagten, Adgangen til at udøve Jagt indenfor det saakaldte 50 Meters Bælte, kan jeg ikke se, at der er nogen Skade ved at gaa den Vej, Fiskerne ønsker, at der i Loven blot kommer til at staa, at man ikke maa skyde ind over Land. Jeg kan ikke se, at man derved gaar nogen berettiget Interesse for nær, og vil meget henstille, at vi i det kommende Udvalg faar dette Spørgsmaal nærmere behandlet, og jeg vil meget henstille til Venstre, at man stiller sig mere imødekommende overfor Fiskerne end hidtil.

Allerede under Finanslovdebatten i Efteraaret kom der fra mange Sider her i Salen Henvendelser til Ministeren om at søge Jagtloven ændret, og hvis den højtærede Minister ikke den Gang saa klart og bestemt havde givet Løfte om at ville optage en Forhandling derom, vilde mit Parti for længst have fremsat Ændringsforslag; men vi saa ikke Nyttens deraf, naar vi havde dette Tilsagn fra Ministeren, et Til-